

Roemenië, Vinatori, februari 2006

Lieve familie en vrienden,

*“Want ik weet welke gedachten ik over u koester,” luidt het woord des Heren,
“Gedachten van vrede en niet van onheil om u een hoopvolle toekomst te geven.”*

Jeremia 29 : 11

Dit vers uit het oude testament bemoedigt me elke keer weer als ik het lees. Daarom geef ik het door aan andere mensen om ook hun te bemoedigen. Het is tegenwoordig niet zo gemakkelijk om nog aan een hoopvolle toekomst te denken, maar mijn verwachting is dat de Here Jezus ons niet alleen laat staan. We hebben de verwachting van zijn wederkomst en dat geeft rust en zekerheid, hoe het leven ook zal lopen. We hopen dat Hij bij ons is en wij bij Hem mogen zijn: in ons gebed, of als onze tijd is gekomen om naar de Here toe te gaan, of in ons gewone dagelijks leven.

De Here Jezus zegene jullie allen!

Het is alweer even geleden dat u iets van ons gehoord hebt, dus werd het weer tijd voor een brief. Ik hoop dat het met u allen goed gaat. Hier is alles goed, ook na een paar hele koude weken. De afgelopen dagen is het lekker weer geweest, maar ze verwachten weer een koude golf van - 25 graden Celcius. We hebben bijna geen gas meer, dus ik hoop dat het me goed zal vallen. Wel hebben we extra gas besteld, maar dat duurt altijd een paar dagen voor het er is. Ook werkt de centrale (boiler) niet goed genoeg op dit moment en hebben we in de douche en keuken geen warm water. Ik heb al een monteur gebeld, die zou gisteren komen, maar die is niet geweest. Dus nu maar hopen dat, als het weer zo koud wordt, de leidingen niet gaan bevriezen. Toen Annie nog leefde, had ze het er al over om een centrale, die hout verbruikt, aan te schaffen. Ik heb al wat geïnformeerd tot nu toe lijkt het goedkoper, alleen de eerste aanschaf is duur, we gaan maar eens goed de kat uit de boom kijken voor we iets gaan onder nemen. Het leven hier in Roemenië wordt er ook niet goedkoper op: de salarissen blijven gelijk, voor veel mensen is het moeizaam leven.

Met de kinderen gaat het goed, ondanks de kou is er niet een ziek geweest en daar ben ik heel erg blij mee. Deze komende week hebben ze vakantie, dus dat wordt spelletjes spelen. Wel komt de juffrouw 3 keer langs om les te geven, de kinderen hebben het nodig om bij te blijven.

Constanta en Adriana maken het goed, ze missen Annie en af en toe huilen ze en hebben ze een ‘missen’-dag. Carmen woont nu weer in de stad sinds ze getrouwd is, maar werkt nog wel als maatschappelijk werkster voor ons. De kinderbescherming hier maakt het ons niet altijd gemakkelijk: regelmatig horen we berichten van “dit moet anders en dat moet zo”. Ze bedenken elke keer weer nieuwe regels, soms heb je het gevoel dat je geen kant meer uit kunt, maar dan proberen we de problemen maar weer zo positief mogelijk op te lossen.

Ionela en George zitten in de laatste klas van school en dat betekent dat ze verschillende tentamens en andere proefwerken moeten maken voor het komende examen. Als ze het goed doen kunnen ze met een gerust hart naar een hogere school gaan. Ionela wil graag een naaiopleiding volgen, zodat ze daar later mee verder kan. We zitten te denken aan een cursus van 3 maanden, want Ionela kan niet zo goed leren. Als ze naar een lyceum zou moeten dan wordt dat veel te moeilijk voor haar. Ze is in januari 19 jaar geworden. George wil automonteur worden. Ik hoop voor hem dat dat binnen zijn mogelijkheden ligt, omdat hij het zichzelf en anderen niet altijd gemakkelijk maakt en hij vertikt het om te leren. Zonder goede cijfers wordt het heel moeilijk voor hem. Ik bid dat hij in zal zien dat vrijheid in het leven niet alleen maar iets is van ‘doen en laten

